

SETMANARI IL·L·STRAT, DE LITERATURA, NOVAS Y ANUNCIS

Dedicat ab preferència al deşarrollo de la vida teatral de Catalunya

PREU : 15 CENTIMS — SURT LOS DISSAPTES

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

En Barcelona . . . . . Ptas. 2 trimestre
Fora ciutat . . . . . » 2 »

Los suscriptors del interior reben las obras del
: : : : : folletí encuadernadas : : : : :

DIRECTOR

D. Joan Brú Sanclement

REDACCIÓ Y ADMINISTRACIÓ
Carrer de las Cabras, 13, 2° (Bussó á la escala)

PREUS DE CADA NÚMERO

Número corrent . . . . . 15 cénts.

Los números atrassats son al mateix
: : : : : preu y sense folletí : : : : :

Teatro Catalá

EN L' APLECH DE SANT MEDI

Sarsuela en un acte, lletra y música original d' autors anònims. Estrenada la nit del 10 en lo Teatro Jardí Espanyol.

L' anunci d' aquesta obra feya esperansar de que 's tractava d' un verdader quadro de costums, en lo que hi faria march principal la festa de que pren títul. Resulta lo supost, esser tan incidental en ell, que la poca trama que s' hi desarrolla, estaria més apropiada portada en l' interior de qualsevol piset de Barcelona.

Per efecte natural del medi en que 's desarrolla la obra, resultan transgressats los personatjes. Al retratar aquell quadro debian cuydarse més los personatjes que ara 's presentan com á incidentals y deixar los que 'n son principals á la categoria de secundaris. En aquell paissatge, ha de tenir més relleu, per exemple, aquella dona que ven aygua y anís, que aquell senyor que se 'n va á Sant Medí á perseguir acreedors.

Deixant aixó apart, en alguns passatjes de la lletra s' hi nota la ploma d' un bon escriptor. Aixís mateix, per lo que 's refereix á la música, la qual, per cert, es molt escasa per la llargada que te l' obra.

X.

XVI Petit Concurs

(BASES PUBLICADAS EN LO NÚMERO 177)

LLISTA DE LAS COMPOSICIONS REBUDAS

II

- 18, Cap á l' aplech. — 19, Lo daguer del Arrabal. —
- 20, Las maniobras. — 21, La cansó del manescal. —
- 22, Sota la parra.

Hi ha temps pera l' envio fins al 31 del present més.

Vritat

Al igual que 'ls cossos simples,
la vritat es una sola;
per ella de res serveixen
los crisols y las retortas.

Ahir, avuy y demá,
y sempre y á totes horas;
en principi com en fi,
en essencia com en forma.

JOAN RIBAS CARRERAS.

CATALUNYA PINTORESCA

SANT JESÚS DE HORTA

Cartas de suicidas

La d' un miserable:

«Un pa de tres lliuras may m' havia deixat satisfet; una unsa de plom, com que no la pahiré, 'm deixarà tip per temps.»

La d' un qu' está cansat de viurer:

«Sr. Juez: Tengo la inmensa satisfacción de... etc.»

La d' un marit:

«He arribat á sapiguer que la dona 'm volia enganar y un cop tan fort tampoch l' haguera suportat.»

La d' un desesperat:

«Primer los pares, la dona y 'ls meus dos fillets després, han anat desapareixent del meu entorn ab poch temps!... A casa no hi quedavam més que jo y un ganibet. . . . .

Volia donar lo torment de tan terrible soletat á un altre, per revenjarme! . . . . .

¡Ja estich venjat! me 'n vaig jo ab ells y deixo 'l ganibet sol y plorant sang.»

La d' un que patia molt:

«May havia tingut alivio lo meu mal; ara ja he trovat las *pildoras* que 'm convenian.»

La d' un oncle arruinat:

«Qui s' ha vist nedán en or y després... *nada*, no estranyeu que la seva única àncora de salvació siga una pistola...

Tot lo que 'm queda, *aixó, alló, alló altre y lo de més enllá*, repartiuho; me sembla que be 'm podeu plorar un parell de mesos...»

La d' un cap calent:

«Ho he fet per' acabar!... ja n' estich tip! Ni amiat, ni amor... rés! Fins al últim moment tot m' han sigut desenganys . . . . .

P. D. ¡¡¡Lo primer tiro m' ha fet figa!!!...»

La d' un cap seré:

«M' havian amagat la pistola moltes vegadas, pero, may havian atinat en fer tancar las botigas que venen armas... Com qu' aquí á casa, l' únich que llegia era jo, desd' are podreu deixar lo diari.»

La d' un enmatllevador:

«No s' exaltin los que al sapiguer que m' he mort se ereguin qu' ho he fet pera fugir d' ells, no! En lo ninxo no hi faltará 'l meu nom.»

La d' un que pensa massa:

«No m' admireu si m' he sacrificat la vida. ¿Qui sab fins ahont tenia qu' arribar jo?... Potser no m' he escursat la existencia més que dos ó tres minuts!...

Be tinch disculpa, donchs, si m' he clavat un tiro?... ¡Si es tan trist veurer 's venir la mort!...»

La d' un home de bona fe:

«No se culpe á nadie de mi muerte... etc...»

Esta carta me la encontrarán en el bolsillo del chaleco.»

Per las copias, LAMBERT ESCALER.

Ploral...

Perque de mon rostre aixís
estás desviant ton rostre,
y l' amagas ab tas mans
tremolosas?

Creus qu' aixís jo no conech
que desconsolada ploras?
Si 'ls batechs de lo teu pit
ho demostran!

Per qué no fas lo cor fort,
perque no 'm parlas xamosa:
Com! temps perdre l' amor meu?
Pobra dona!

Quin motiu per creure' aixó
't te abatuda y plorosa?
Dius que l' amor no es etern?
Calla, boja!

Dius que lo mirall t' ha dit
que ja no tens rés d' hermosa?
Quina rahó te 'l mirall!
Plora! Plora!

A. LLIMONER.

Servey de fora

GERONA.—Lo dia 4 del corrent en la important societat «Las Odaliscas» se doná una funció extraordinaria en honor á la memoria de Frederich Soler, posantse en escena son preciós drama *Las euras del Mas* y la gatada *Las pildoras d' Holloway*. La execució sigué esmerada.—A.

SABADELL.—Diumenge dia 10 en lo teatro Euterpe, la funció de la tarde acabá ab la bonica comedia *Del ou al sou*, y á la nit se posá en escena l' important drama de Soler *Lo Contramestre* y la pessa *Los tres toms*.—Ll.

MANRESA.—Lo dia 10 en la Cervecería Catalana, se doná una representació de la celebrada comedia *La ocasió ja 'l Uadre*.

En la Cervecería Suissa, tingueren lloch últimament las representacions de las divertidas obras *Lo pagés de l' olla*, y la sarsuela *¡¡Dorm!!*.—J. I.

TARRASSA.—La companyia catalana s' ha despedit á la francesa, com vulgarment se diu.

Representá l' últim dia que trevallá la preciosa comedia *Lo diner*, publicada en lo folletí de Lo TEATRO REGIONAL, que fou molt celebrada y aplaudida.

Per anar entretenint ha vingut una companyia dirigida pe 'l Sr. Parrenyo, de la que 'n forman part la aplaudida Srta. Llorente y 'l reputat actor Miquel Pigrau y altres molt celebrats.—Ll.

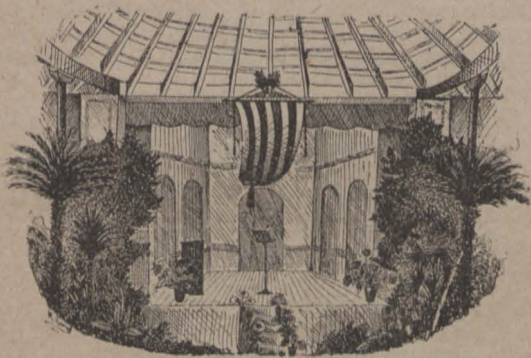
L' «Orfeó Catalá» al Masnou

Diuenge 4 del corrent se celebrá en lo Teatro-Circo de aquesta bonica població marítima, una escullida festa musical á cárrech del reputat «Orfeó Catalá» de Barcelona, dirigit per lo mestre senyor Millet. Hi prengueren part lo jove tenor D. Joseph Maristany y lo senyor Corrons, concertista de flauta.

En la boca de l'escenari hi figurava un pendó ab las barras catalanas, lo lloch destinat á orquesta estava cubert de llover, mata, roure y varias plantas aromáticas; dos columnas estavan voltadas de palmas estenent sas brancas, que presentavan un aspecte artístich.

Al presentarse los individuos del Orfeó en escena y al empunyar la batuta lo senyor Millet, ressoná un aplauso com á mostra de lo ben rebuts qu' eran per la distingida concurrencia.

Tots los números del programa obtingueren una esmerada execució.

Sobressortiren *Goigs y planys*, del immortal Clavé, que valgué al senyor Millet una ovació, per lo admirablement que la dirigi, y la *Cançó de noys* y *Halling* (dansa noruega) de Grieg, que mereixeren los honors de la repetició.

Lo senyor Corrons, executá ab gran ajust lo tercer concert de flauta de Böhm. Al terminá fou justament aplaudit y aclamat.

Lo senyor Maristany, cantá ab molta afinació la romansa del acte primer de *La Favorita*, que 's vejà obligat á repetir, l'aria del *Faust* y la de *Lucia*. Fóren tants los aplausos y cridades en escena que revestí tots los caràcters d' ovació. Per deferencia al públich cantá una part del *Rigoletto*.

Tothom sortí satisfet de tant important festa.

Inútil creyém dir, que 'ls programas estavan redactats en catalá.

Com á mostra del gust ab qu' estava adornat l'escenari, ne doném una petita vista als lectors de LO TEATRO REGIONAL, executada per lo jove dibuixant D. Manuel Russinyol.

J. P. T.

***

Sortint del Mas, com de colom ó tórtora
he sentit un cantar,
escolto atént, preparo la escopeta,
y dret al bosch me 'n vaig.
Del pí més alt, en la nuosa branca,
dos tórtoras hi ha,
l' una al costat de l' altre, refregantse,
besantse y murmurant.
L' arma fatal apunto á la parella
d' aucells enamorats...
Penso un instant que só jove y estimo,
y no goso á tirar.

F. MARIO.

Novas

En cumpliment de lo promés, repartim en lo present número tot lo llibre de la popular sarsueleta *¡¡Dorm!!* del distingit autor de celebradas obras de nostre teatro catalá, D. Narcís Campmany y Pahissa.

Aixís mateix, comensarém al número vinent, la publicació de la constantment celebrada y sens dubte la més representada de nostras obras cómicas, *Setse jutjes* original de D. Manuel Angelón.

Lo conegut actor D. Anton Labastida, que ha actuat varias temporadas en lo Teatro Romea, ha sigut contractat pera formar part de la companyía Vico, que s' está organisant pera América.

En la societat «La Harmonía» de Sans, va celebrarse diuenge passat, ben organizada funció en honor al immortal poeta Soler. Se posá en escena ab interpretació acabada, lo genial drama *Lo rector de Vallfogona*. Se representá un apropósit pera la coronació del busto del genial autor, y 's llegiren notables poesias.

Lo conegut autor dramátich D. Joseph M. Pous, ha terminat una nova obra escénica en tres actes, titulada *Moneda falsa*, quin estreno segurament tindrà lloch la vinent temporada d' hivern.

Ha comensat á publicarse á Llagostera un periódich quinzenal titulat *La Trompeta*. Publica escullits treballs literaris catalans.

Li desitjém llarga vida.

Tenim altra vegada entre nosaltres, actuant en lo Teatro Eldorado, al genial artista senyor Llorens, quina ocasió recomaném aprofitin los aficionats al art escénich.

Llorens, representant en valenciá, es un dels primers actors cómichs que tenim avuy á Espanya. Interpreta tots los personatjes ab pasmosa realitat y diu ab naturalitat sens igual.

En las primeras obras que per ara l' havem vist representar, *Toni Manena*, *La escaleta del dimoni* y *Retra-*

tos al viu, ha estat admirable com en las diferents temporadas que haviam tingut la satisfacció de veurel.

Forman part del quadro de companyia còmica, l'actriu senyora Santoncha, de recomenables qualitats artístiques, com també l senyor Bello, ventatjosament conegut d'aquest públich.

L'altre alicient que ab importancia, forma part de l'actual temporada en aquest teatro, es la companyia italiana Ansaldo, que ha presentat lo ball *I Thea zi*. Mereix recomanarse tot lo que 's refereix á la tramoya escénica, abundant en combinacions molt capritxosas. Llástima del mal gust ab qu'están pintadas la majoria de las decoracions.

Es notable, además, la parella Staccione-Molasso, que 's de lo milló que s'ha vist de molt temps há en l'art de Terpsícore.

Al objecte de que pugui apreciarse novament quant valia també com á prossista, lo inolvidable Frederich Soler, estém recopilant molts dels articles que deixá escrits. Los anirém publicant en lo cos del periódich, ab la seguretat que serán rebuts ab l'aplauso que 's mereixen tots ells.

En lo teatro Granvia ha debutat l'artista excéntrich Ugo Biondi, que ha sigut molt ben rebut.

Te apreciables facultats, y executa transformacions ab rapidés extraordinaria, obteninhi merescuts aplausos.

Dijous passat tingué lloch en la societat Tertulia familiar «La Lira Graciense», una gran funció en honor á Frederich Soler. Se representá la preciosa comedia en dos actes, *La sabateta al balcó*. Acabá la vetllada ab la lectura de poesias de celebrats poetas y la coronació del busto del immortal autor.

Dimars debutá en lo Circo Ecuestre la gimnasta Geraldine, que siguió rebuda ab l'acceptació qu'era de esperar, donada la fama que disfruta tan popular artista.

Dijous passat la societat coral «Euterpe» doná en lo teatro Tivoli, lo sisé concert de la temporada. Se estrená lo coro del Mtre. Goula *Gloria al Arte*, que fou molt aplaudit, com també las demás composicions del programa, essent molt elogiada la direcció del mestre Perez Cabrero.

Al Tivoli han sigut rebudas ab gran acceptació las representacions de l'antiga sarsuela *Jugar con fuego*.

Próximament comensarán las representacions de la tan desitjada ópera *La Dolores*.

Se 'ns comunica que 'n la societat coral «La Barretinense», de Las Corts de Sarriá, s'estrenará aviat una pantomima en 6 quadros, original de D. Pere Franquet, titulada: *Casto el Infame* ó *Los Salteadores*.

Cul de sach

Diálech entre un impertinent y un que sab esquivárselas.

—¿Qué t'estimas més, tú, una sarsuela ó un bon drama?

—Ni una cosa ni un altra; per mí, rés com un ópera sense música.

X.

ACTRIUS CÓMICAS

BALBINA VALVERDE

Enigmas

Xarada

Font sublim d'inspiració,
 tresor, *Atlántida* hermosa,
 Canigó bell de bondat,
 de ma terra orgull y gloria,
Romant de Sant Joan
 que ters flayror l'ayma enjoya,
 que cants místichs, idilis bells
 que admiració arreu troban,
 la ploma, esmalt de joyells,
 que os llensá, avuy tremola,
 cinichs 'homs que fins *quart* vida
 tot *total* fins perdre volen.
Prima fill de Catalunya
 de ton cervell que gays brollan
 cántichs tendres ab que terra
 elogis ab ton nom troba,
 perdonant als que 't menyspreuhan
 llensa cants que patria anyora,
 que si ets mártir de *total*
 ne 'ts de Catalunya gloria.

SISQUET DEL FULL.

Tarjeta

CLARA GRAMALLÍ Y COLL

REUS

Formar ab aquestas lletas los tituls de quatre dramas catalans.

ALFREDO BARBERÁN.

Las soluciones en lo próximo número

* *

Soluciones dels insertats en lo número 183

XARADA.—Re-cord-dan-sa.

ENDEVINALLA.—Bayart.

TARJETA.—Lo collaret de perlas.

AVÍS.—Tots aquells que desitjin tenir enquadrinat l'exemplar de la sarsuela *¡Dorm!* poden passar á verificar lo cambi ab las condiciones de costum.—Preu 10 céntims.